

1.	Zece ani de învățământ pedagogic superior de specialitate în Universitatea de Vest din Timișoara
	Prof.univ.dr. Dorel Ungureanu Dean of Educational Sciences Department, West University of Timisoara
	<p>Orice prilej aniversar se centralizează, în principiu, pe un moment anume, trăibil intens și plenar, tocmai pentru că acesta se localizează punctual pe o axă temporală și factual-evenimentială, delimitând trecutul de viitor. Așadar, prezentul comportă, în consecință, constatări, introspecții, reflecții și interpretări, precedate de retro-incursiuni afectiv-motivaționale bivalente (nostalgice ori, dimpotrivă, repulsive), respectiv, urmate, prelungite anticipativ în proiecții, de asemenea, bipolare (optimiste, ori, din contră, reținute, precautive).</p> <p>Este, în general și situația noastră, adică atât a CATEDREI DE PEDAGOGIE, cât și a specializării universitare PEDAGOGIE, ambele străbătând un traseu lung (deja un deceniu) sinuos și sincopat, până la prezentul de azi în care ne bucurăm să constatăm că predomină realizările și împlinirile.</p> <p>De altfel, facultatea noastră, la rândul ei, a avut un proces similar, nelipsit de servituți și avataruri, în creșterea și maturizarea ei organizațională, cunoscând în primii ani de la înființare, frustrante perioade de tranzitorie incubație structurantă, în cadrul altor facultăți preexistente și mai mari, tocmai de aceea domeniul de identitate organizațională al acesteia precedând cu doar câțiva ani domeniul nostru aniversar (1994-1995).</p> <p>Astfel că, pe bună dreptate, se poate vorbi de un trecut în trepte, etape, mai mult sau mai puțin evidente, oarecum relativ delimitabile, al învățământului pedagogic superior din universitatea noastră, până la forma superioară a acestuia care împlinește deja cei 10 ani aniversari. Având personal ocazia și privilegiul de a fi „prins” și trăit pe toate, ca proaspăt universitar, imediat după 1989, când a început, de altfel, construcția de noi structuri și specializări în învățământul superior timișorean, pe fondul alertelor și radicalelor schimbări socio-culturale și economice, mi-am permis, în sensul celor anterior afirmate, distincția în cinci mari etape, dintre care patru premergătoare celei actuale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Etapa învățământului universitar pedagogic general formant și de factură implicită, regăsit de la început în universitățile României socialiste, ce presupunea didacticizarea obligatorie, a tuturor facultăților și specializărilor, prin introducerea în planul specific de învățământ a binecunoscutelor discipline Pedagogie și Psihologie școlară dublate și de un firav stagiul de practică pedagogică, etapă ce a durat formal până în 1996; • Etapa învățământului universitar pedagogic general formant de factură explicită, ce a modificat regimul didacticizării diverselor specializări universitare dintr-unul obligatoriu într-unul opțional și complementar, prin apariția ofertei formante paralele cunoscute îndeosebi sub titulatura modulului pedagogic, deja mai bine asortimentat disciplinar, o dată cu înființarea în marile universități românești a actualelor departamente pentru pregătirea personalului didactic (D.P.P.D.), începând cu anul universitar 1996-1997. De menționat aici activitatea de pionierat a primului director DPPD, evident din rândul membrilor Catedrei de Psihopedagogie, la acea vreme, în persoana domnului conf. dr. EMIL SURDU, care merită întreaga noastră considerație; • Etapa învățământului universitar pedagogic explicit, de specializare sectorială de scurtă durată, în speță, etapa colegiilor universitare de institutori (1996-2007), încercând să suplinească, cu destul succes, golul lăsat prin intrarea în lichidare a liceelor pedagogice. De menționat și aici meritoriile eforturi de

înființare a acestor structuri ale unor colegi din alte catedre ale facultății noastre (prof. dr. ȘTEFAN BUZĂRNESCU, prof. dr. ȘTEFAN CHIȘU) și mai ales contribuția la acreditarea și coordonarea lor (inclusiv filialele) a colegei noastre din fosta catedră de psihopedagogie (ulterior psihologie), conf. dr. POESIS PETRESCU;

- Etapa învățământului universitar pedagogic de specializare duală, per profil de studiu compozit (sociopsihopedagogic) de lungă durată (4 ani de studiu), debutând în 1997-1998, cu înființarea specializării PEDAGOGIE (acesta fiind și reperul de start al aniversării noastre), la care avea să se adauge în 1999-2000 specializarea înrudită Psihopedagogie specială (tot 4 ani de studiu). Se cuvine aici rememorați contribuția decisivă a reputatului șef al catedrei de psihopedagogie, prof. dr. ROMEO POENARU, la înființarea și autorizarea provizorie de funcționare a acestei specializări (PEDAGOGIE), care, în formula inițială, este pe cale să își încheie ultima promoție, sub presiunea marilor schimbări încadrabile în etapa următoare și ultima.

- Etapa învățământului universitar pedagogic de specializare multiplă și conexă per domeniu de studii propriu și adecvat integrator, inițiată în 2005-2006, odată cu implementarea procesului Bologna, ce dezvoltă dintr-un mănunchi inițial comun, cele trei specializări binecunoscute (Pedagogie, Psihopedagogie specială și Pedagogie-învățământ primar și preșcolar), pe primul nivel de studii de licență (3 ani), fiind pe cale să scoată deja, la sfârșitul acestui an universitar, primele promoții cu astfel de specialiști cu perspectiva cvasiobligatorie a continuării studiilor printr-un masterat adecvat.

Odată cu această evoluție a învățământului superior pedagogic pe etapele menționate, de fapt susținând-o și girând-o, a avut loc și o firavă evoluție a construcției structurilor și organizațiilor de resort (de la colective de catedră până la facultatea însăși, despre care am amintit deja).

Catedra de Pedagogie, devenită ca atare, s-a construit, într-adevăr, odată cu specializarea PEDAGOGIE (durata 4 ani de studiu), bucurându-se, astfel, în mod legitim, de același deceniu aniversar (1997/1998-2007/2008), prin desprinderea din fosta Catedră (unică și compozită) de Psihopedagogie, care timp de un an înainte și chiar și după aceea onorase activitatea recent înființatului D.P.P.D., inițial fără personal didactic propriu. Înființată. Așadar, o dată cu Catedra de Psihologie, rezultată, la rândul ei, prin separarea din structura originală, și alăturându-se altor catedre deja existente ale facultății noastre (Sociologie, Asistență Socială), Catedra de Pedagogie se va reîmpărți în două colective (Pedagogie și Psihopedagogie Specială) o dată cu autorizarea funcționării în paralel a specializării omonime Psihopedagogie Specială, din anul universitar 1999-2000.

Din anul universitar 2005-2006, respectivele colective se reunesc formal în noua Catedra de ȘTIINȚELE EDUCAȚIEI, cu atribuții complete de coordonare a noului domeniu de studii omonim. În cifre (de personal titular, ca cel mai elocvent parametru), începutul Catedrei de Pedagogie, adică al deceniului scurs și aniversat, a însemnat 8 cadre didactice, sporind ulterior la 12 cadre didactice treptat până la demararea specializării Psihopedagogiei Speciale (cu cele 2 colective componente, de 7, respectiv 5 membri), majoritatea tineri preparatori și asistenți, câțiva lectori doctori sau doctoranzi și doar 2 conferențieri.

Astăzi, tot în cifre, pentru actuală Catedra de Științele Educației. Anul academic curent (2007-2008) se prezintă astfel: Personalul (didactic) al catedrei este de 17 titulari, dintre care 12 titulari în locația centrală (Timișoara), iar 5 titulari în două din cele trei filiale (3 la Deva, 2 la Caransebeș, în filiala Lugoj

neexistând titulari).

Pe funcții didactice, acești 17 titulari se distribuie astfel: 2 profesori, 3 conferențieri, 7 lectori, 5 asistenți, iar în funcție de certificarea doctorală există 9 doctori, 7 doctoranzi și 1 neînscris la doctorat.

Numărul total de posturi, însă, din toate statele de funcții ale catedrei (Timișoara – formare inițială plus masterate și cele 3 filiale pentru formare inițială) se ridică la 59, rezultând o diferență majoră de 42 de posturi vacante, acoperibile prin plata cu ora de către membri titulari ai catedrei, dar și de un număr foarte mare de colaboratori/asociați (interni/externi). De altfel, și cele 4 situații ale acoperirii prin plata cu ora pe acest semestru (Timișoara și cele 3 filiale) ajung la un total impresionant de poziții specifice (146), contribuind cel mai mult la aceasta specializarea P.P.P., cu numeroasele ei metodici disciplinare și cu numai 3 membri titulari de resort.

Oferta educațională, astfel normată și procesată în acest an, se adresează unui număr total de 796 studenți înmatriculați, dintre care doar 96 urmează programe masterale, iar restul ciclul licență, iar dintre aceștia din urmă absolvă și vor susține examen de licență 2 promoții simultan (prima cu 3 ani, respectiv ultima cu 4 ani), fiind vorba de circa 430 licențiabili, dintre care aproximativ 200 îi reprezintă cei înscriși la continuare de studii postcolegiu la specializarea P.P.P.

Perspectiva specializării Pedagogie și cea a Catedrei de Științele Educației, dincolo de acest moment aniversar, se împletesc strâns (catedra însăși, continuând să fie numită, încă și astăzi, în mod generic, după trei ani de la ultima ei ... metamorfozare, „Catedra de Pedagogie”, fie în virtutea esenței veleităților sale formative, fie pentru că nucleul ei majoritar l-a constituit, în toate cele cinci faze/etape parcurse, cadre didactice absolvente de Pedagogie.

Într-adevăr, viitorul structural al catedrei, cât și identitatea curriculară a tuturor celor trei specializări din domeniul actual „Științele Educației”, depind hotărâtor de atractivitatea lor în cadrul ofertei academice globale, rezultată în principal din cererea lor, mai departe, pe piața laborală.

Oricum, de pe acum se fac simțite unele tendințe regresive sub acest aspect în privința specializării Pedagogie și nici specializarea Psihopedagogie Specială nu dă semne pentru o convenită reconsiderare emancipatoare, în sensul unei autentice simbioze cu educația integrată/inclusivă. Cât despre specializarea Pedagogie – învățământ primar și preșcolar, poate cea mai solicitată în prezent de potențialii beneficiari, servituțile sunt de altă natură și anume:

- diluția de conținut și restrângerea de volum a numeroaselor discipline de specialitate, mai cu seamă în extensia lor metodică, datorită timpului de formare drastic limitat (nici 2 ani de învățământ – conform curriculei aferente);
- insuficiența stagiilor de practică (de specialitate, dar mai ales pedagogică) din același motiv;
- imposibilitatea asigurării simultan, la absolvire a unei duble subspecializări (și preșcolar, și primar), rațiunea fiind mereu aceeași, a precarității timpului didactic aferent;
- inexistența unui nivel de studii imediat următor de tip master propriu-zis (de propulsare competențială spre un ciclu de învățământ superior/gimnazial).

Evident că toate aceste lucruri ne preocupă la modul responsabil și ne determină să căutăm soluții/alternative realiste (a se vedea celălalt articol semnat de noi în acest număr al Revistei de Științele Educației), dar ele nu pot și nu trebuie să umbrească bucuria legitimă a împlinirilor și a realizărilor de până acum.

	<p>În fond, 10 ani de existență nu sunt nici prea puțini ca să poată fi incriminată exclusiv criza de timp, dar nici prea mulți ca să alimenteze rutina și ... osificarea organizațional-funcțională.</p> <p>Într-un fel, noi, pedagogii, aici, în Universitatea de Vest din Timișoara, am avut avantajul unui început efectiv (de la zero) acum un deceniu, neputând fi acaparați de sentimentul reînvierii și revigorării unor vechi tradiții în acest sens (pe nedrept stopate o vreme), cum a fost cazul altor mari universități românești, dar nici eșuând într-un optimism excesiv și exaltat (precum alte universități care acum și-au înființat sau sunt pe cale să-și înființeze specializarea Pedagogie și chiar Psihopedagogie Specială, tot după vechea concepție.</p> <p>Ca să încheiem sincer și realist, conform cu ceea ce efectiv simțim la acest ceas aniversar, se cuvine să adresăm nuanțat și expres direcționat:</p> <p>FELICITĂRI! pentru Pedagogie (și Psihopedagogie Specială)</p> <p>LA MULȚI ANI, CU SĂNĂTATE! pentru domeniul ȘTIINȚELE EDUCAȚIEI</p>
2.	De la domeniul Științele Educației la specializarea Pedagogie, prin filtrul procesului Bologna
	<p>prof.univ.dr. Dorel Ungureanu</p> <p>Universitatea de Vest din Timișoara, Catedra de Științele Educației</p>
	<p>Rezumat: Procesul BOLOGNA căruia aparține și țara noastră, prezintă în mod evident cea mai mare oportunitate de a compatibiliza universitățile noastre cu cele ale Europei de Vest, prin reconceperea domeniilor de studiu și specializare, în concordanță cu cererile pieței de muncă. În privința Științelor Educației, lucrurile s-au mișcat în concordanță prin regruparea lor în specializări foarte relevante și strâns legate, dar în privința specializării pedagogiei, noul ei „look” presupune mai degrabă un eșec, studenții ce absolvă acest drum încă având dificultăți de a intra pe piața muncii datorită trainingului lor ambiguu și în special teoretic.</p>
	Cuvinte cheie: Bologna, Științele Educației, pedagogie, educație specială
3.	Statutul Psihopedagogiei speciale în cadrul domeniului Științele Educației
	<p>Lector dr. Mihai Florin Predescu</p> <p>Universitatea de Vest din Timișoara</p>
	<p>Rezumat: Educația specială nu mai este o specializare independentă după implementarea sistemului Bologna. În această lucrare iau în considerare câteva aspecte ale identității profesionale ale educației speciale, oportunitățile ce se găsesc pe piața muncii pentru absolvenții noștri și relațiile specializării cu alte discipline aliate cum ar fi psihologia și educația. Pledez pentru o mai bună înțelegere asupra educației speciale ca și element cheie a educației generale.</p>
	Cuvinte-cheie: Procesul Bologna, educație specială, studii asupra dizabilităților
4.	About Adult Learning. Empirical Results in different disciplines
	<p>Prof.univ.dr.dr.hc. Ekkehard Nuissl</p> <p>Universitatea Duisburg – Essen, Germania</p>
	<p>Rezumat: De multă vreme se discută dacă adulții învață într-un mod specific, adică altfel decât copiii și tinerii și poate și altfel decât oamenii foarte bătrâni. Knowles a animat această discuție în spațiul lingvistic</p>

	<p>și cultural anglo-saxon prin încercarea sa de a introduce disciplina „andragogie” (ca „pedagogy for adults”). Și în spațiul lingvistic german s-a încercat un postulat similar dar într-un mod mai precaut: Tietgens și Weinberg scriau încă din 1970 despre „Erwachsene im Felde des Lehrens und Lernens” („Adulții în planul predării și învățării” (Tietgens/ Weinberg 1971). În ambele cazuri s-a pornit de la ideea că există o învățare specifică adultului, ceea ce ar necesita în mod logic o organizare specifică a proceselor educaționale. Horst Siebert în schimb a arătat în mai multe rânduri că educația adulților nu poate fi delimitată decât tendențial de școală; și în psihologia învățării se subliniază în mod repetat că între comportamentul de învățare a tinerilor și adulților se pot constata doar deosebiri graduale și nu fundamentale.</p>
	Cuvinte cheie: adragogie, pedagogie pentru adulți, învățare specifică, educația adulților
5.	Învățarea de-a lungul vieții dintr-o perspectivă europeană
	Jun.-Prof. Dr. Henning Pätzold University of Kaiserslautern
	Rezumat: Acest articol își propune să examineze dacă există un specific „european” în cadrul discuțiilor despre educația adulților și despre învățarea de-a lungul întregii vieți. Pentru a realiza această analiză, am început cu câteva aspecte istorice ale părinților europeni ai științelor educației. Accentul a fost deplasat ulterior pe o perspectivă contemporană asupra celor mai importanți autori, concluzionând cu câteva gânduri asupra cadrului comun european, pe care sunt fundamentate discuțiile naționale și strategiile legate de educația adulților.
	Cuvinte cheie: educația adulților la nivel european; învățare, predare
6.	Promovarea diversității în educație
	Institutur Cristina Ardeleanu Școala cu cls. I-VIII Nr. 7 Reșița
	Rezumat: Ca membru al Uniunii Europene, dar și ca stat independent, România resimte existența diversității sub două aspecte: primul reprezintă manifestarea unei societăți multiculturale, iar al doilea reprezintă multitudinea de naționalități care conviețuiesc în aceeași comunitate. Sistemul educațional este unul dintre podurile prin care putem să conștientizăm această situație ce poate interveni în probleme – situații ce apar în cadrul comunității formate din membrii ce aparțin diferitor naționalități. Școala poate găsi soluții pentru a creea un comportament ce conduce spre valori morale și, în final, poate determina valoarea umană: respect, unitate, acceptare, responsabilitate și echitate socială.
	Cuvinte cheie: diversitate, multiculturalism, naționalitate, minoritate, morală, unitate, adaptabilitate, valoare și acceptare.
7.	Educația interculturală, o problematică în continuare de actualitate
	Lect.univ.dr. Elena Liliانا Danciu Universitatea de Vest din Timișoara
8.	Înțelegerea mesajelor scrise la copiii deficienți de auz
	Lector univ. drd. Anca Luștea

	Universitatea de Vest din Timișoara, Catedra de Științele Educației
	<p>Rezumat: Lucrarea prezintă variatele modalități de care profesori se pot folosi pentru a evalua abilitățile de lecturare a elevilor care au deficiențe de auz, cu o accentuare specială pe înțelegerea lecturii. După o analiză a tipurilor de informații de care educatorii au nevoie pentru a cunoaște mai multe despre abilitățile de lecturare, sunt descrise un număr de măsuri de apreciere. Nivelele de înțelegere prin citire a unei populații statistice de 28 de elevi cu deficiențe de auz, au fost evaluate prin teste de înțelegere a textului și comunicare. Rezultatele studiului denotă nivele de lectură a elevilor cu deficiențe de auz similare celor fără deficiențe aflați la începutul școlii primare.</p>
	Cuvinte cheie: deteriorarea auzului, înțelegere prin citire, abilitate lectură.
9.	Implicarea părinților în actul terapeutic și educațional
	<p>Asistent univ. dr. Ioana Dârjan Universitatea de Vest Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Catedra de Științele Educației</p>
	<p>Rezumat: Părinții ar putea și ar trebui să joace un rol crucial în procesul terapeutic al diferitelor tipuri de tulburări ale copiilor lor (locomotorii, cognitive, senzitive, comunicative, etc.) printr-o implicare activă și unică în diverse stadii de intervenție (asimilare, procese de luare a deciziilor pentru căi educative, pentru tratament, etc.). În același timp, școala ar trebui să facă uz de implicarea parentală în eforturile de a ține în cadrul ei tinerii indivizi și în îmbunătățirea rezultatelor lor academice. Nivelul și natura sprijinului familial sunt determinate de factori precum viață familială stresantă/instabilă, statutul socioeconomic, apartenența la minoritate, cămine uni-parentale, educația săracă a părinților, etc. Profesioniștii (profesori, administratori școlari, consultanți școlari, psihoterapeuți) ar putea obține acest aliat important prin tratamentul plin de respect și încredere atribuit părinților și prin a-i împuternici pe aceștia cu informație și abilități. În țara noastră e necesar să clădim și să dezvoltăm relații școală-cămin pentru a depăși handicapul economic și social care poate să se suprapună condiției speciale a copilului. Acest efort poate fi menținut chiar și prin educația formală a profesioniștilor.</p>
	Cuvinte cheie: implicare parentală, suport familial, căi de educație
10.	Organizarea și structurarea spațială la deficienții de vedere
	<p>Asist. univ. drd. Claudia Borca Universitatea de Vest Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Catedra de Științele Educației</p>
	<p>Rezumat: În acest studiu am pornit de la premisa că deficiențele de vedere au o serie de rezultate primare, printre care menționăm și organizarea slabă a activității de mișcare a ochiului explorativ și disfuncții ale procesului vizual analitic-sintetic. După analiza statistică a informațiilor am stabilit nivelul intelectual al subiecților eșantionului, frecvența erorilor și răspunsurile corecte emergente testului de reținere vizuală, corelația dintre evaritățile de: inteligență, răspunsuri corecte și erori, precum și explicația conform căreia erorile au apărut datorită deficiențelor de vedere. Interpretarea datelor statistice au relevat că nivelul intelectului influențează organizarea spațială și structurală la copii cu deficiențe vizuale, pentru un nivel mai mare de inteligență corespunzând o mai bună organizare spațială. Gradul și tipul deficienței vizuale oferă particularități în privința organizării spațiale. Deci, educația vizual-perceptivă pentru stimularea percepției vizuale, pentru elaborarea unor scheme perceptivă și pentru coordonarea schemelor</p>

	de mișcare senzorială pentru a facilita formarea operațiilor mentale este obligatorie în activitatea unei persoane cu deficiențe vizuale.
	Cuvinte cheie: deficiență de vedere, organizare și structură spațială, nivel intelectual, educație vizuală perceptivă
11.	Educația incluzivă – demersuri de implementare
	Conf. univ. dr. Daniel Mara Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu
	Rezumat: Educația incluzivă s-a ivit ca o reacție naturală a societății la nevoia de a oferi contextual necesar și condițiile cerute de tipul specific de educație a indivizilor cu nevoi speciale. În conformitate cu principiile educaționale promovate de instituțiile internaționale, toți indivizii cu dizabilități au aceleași drepturi cu ceilalți indivizi de vârste similare, indiferent de sex, limbă, religie, opinii politice, origini naționale și sociale sau alte caracteristici speciale ale acestor indivizi sau ale familiilor lor.
	Cuvinte cheie: educație incluzivă, nevoi educaționale
12.	Formarea inițială și continuă – o problemă în permanență actuală
	Lect.univ.dr.Elena Liliiana Danciu Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Departamentul de Științele Educației
	Rezumat: Problema formării inițiale și continue a cadrelor didactice constituie un subiect de cele mai multe ori controversat dar cu atât mai incitant cu cât a devenit stringent în contextul restructurărilor bolognese și a creșterii nivelului standardelor privind educația și învățământul. Coordonatele principale ale formării și perfecționării personalului didactic constituie de fapt conținutul intervențiilor din cadrul Conferinței Naționale „ Dimensiuni calitative ale profesionalizării pentru cariera didactică” asupra cărora vom stărui în acest demers informațional.
	Cuvinte cheie: profesionalizare, formare, perfecționare, proiectarea carierei, managementul calității, paradigme educaționale
13.	Educația centrată pe student ca opțiune în mediul universitar. Abordări ale învățării
	Lector dr. Mihai Florin Predescu Conf. dr. Venera Cojocariu
	Rezumat: Lucrarea noastră se focusează pe nivelul de pregătire pentru educația centrată pe student (ECS). Examinăm abordările de învățare ca o premisă obligatorie pentru ECS. Am performat o cercetare asupra abordărilor de învățare folosind un test psihometric R-SPQ-2F. Rezultatele sugerează că sistemul nostru educațional necesită abordări de suprafață a învățării. Studenții sunt forțați să se adapteze cerințelor de sistem. Rezultatele arată o tranziție de la o învățare formativă pentru a certifica o învățare orientativă.
	Cuvinte cheie: educația focusată pe student, abordări de învățare
14.	Metodologia cercetării comunicative: un dialog științific și amical între universități și subiecții sociali cercetați (Discurs cu ocazia acordării titlului de Doctor Honoris Causa al Universității de Vest din Timișoara,

	11.10.2007)
	Prof.univ.dr.dr.hc. Ramon Flecha Universitatea din Barcelona
	Acest material este dedicat metodologiei cercetării comunicative și este împărțit în trei secțiuni: prima parte descrie caracteristicile metodologiei cercetării comunicative; a doua parte va plasa actele dialogice comunicative în context ca baze ale metodologiei comunicative, iar a treia parte scoate în evidență contribuția acestora spre depășirea inegalităților și discriminării.
15.	Formatorul pentru adulți – statut, roluri, competențe, provocări (Recenzie)
	Raluca Lupou Romanian Institute for Adult Education
	<p>Cea de-a doua conferință națională de educație a adulților „Formatorul pentru adulți – statut, roluri, competențe, provocări” desfășurată la Timișoara, 17-19 noiembrie 2006, sub coordonarea Institutului Român de Educație a Adulților și-a adjudecat pe harta evenimentelor științifice din acest sector o „parcelă” semnificativă. Volumul cu același nume, coordonat de directorul conferinței conf.univ.dr. Simona Sava, redă combinativ esența încadrărilor teoretice și a dezbaterilor în planul realizărilor practice ocazionate de acest eveniment, relevând preocupările actuale de a defini o precondiție esențială pentru îmbunătățirea educației pentru adulți, și anume profesionalizarea formatorului pentru adulți.</p> <p>Respectând modalitatea de organizare a conferinței, volumul „Formatorul pentru adulți – statut, roluri, competențe, provocări” structurează cele aproape 40 de lucrări ale contributorilor, participanți și invitați la conferință, în două secțiuni: una de discursuri susținute în plen și una de dezbateri în cadrul workshop-urilor. Lucrările încadrate în prima secțiune aparțin unor personalități reprezentative pentru domeniul educației adulților în context național precum: Șerban Iosifescu – președintele Agenției Române de Asigurarea a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), Ana Elena Costin – director general al Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților (CNFPA), Nicolae Cristea – inspector general în cadrul MEdC dar și unor experți europeni în educația adulților: Ekehard Nuissl – directorul Institutului German de Educație a Adulților (Germania) și Peter Jarvis – coordonatorul Departamentului de Studii Educaționale de la Universitatea din Surrey (UK).</p> <p>Contribuțiile din secțiunea de dezbateri desfășurate în cadrul conferinței sunt grupate în jurul tematicilor atelierelor de lucru, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Profilul formatorului ▪ Certificarea și recunoașterea competențelor formatorilor pentru adulți ▪ Dimensiuni ale educației adulților și nevoi specifice ale formatorilor ▪ Repere calitative în dezvoltarea programelor de formare a formatorilor <p>Aceste lucrări aparținând unor categorii diverse de participanți – practicieni în educația adulților, reprezentanților unor centre dedicate culturii sau pregătirii vocaționale, cercetătorilor, universitarilor etc.</p>

ținesc tema generală a workshopurilor însă din perspective diferite, personale, ceea ce face ca acest volum să se constituie într-un mozaic ce redă descriptiv, analitic sau sintetic nivelul discursului științific și al practicii în domeniul educației adulților.

Deși lipsit de o fluentă intrinsecă, considerăm că valoarea adăugată/atuul acestui volum rezidă tocmai în diversitatea abordărilor problematicii educației adulților care întregesc și conturează simptomatic imaginea de ansamblu a educației adulților în România și nu numai.